

Ի ՓՈԽՈՒՄՆ ՀՈԳԵՀԱՐԱԶԱՏ ԵՂԲՕՐ

Հ Օ Ր Վ Ա Հ Ա Ն Ա Յ Պ Օ Յ Ա Ճ Ե Ա Ն

Ի ԼԱԻԱԳՈՅՆ ԿԵԱՆՍ

ե ղ ե ռ ք

— Ո՛րքազըր քան ըզկեանս անձկալի մահ :
ԲԱԳՐԱՅ .

Նըւագ մի քեզ , ում ախորժ ի լուր նըւագքս իմ հընչէին ,
Որ զքաղցրաշարժդ ի նոսա լըսէիր թեւըս քո սըրտին ,
Վեզ ուխտեցի , յիշիցես , զմայլմամբ ի քոյդ առ իս գորով ,
Ըրձան յուշարար խընդալից սիրով :

Ըրձան , այլ ոչ թէ շիրմիդ , աւանդ , ի սնարըս սեւագէմ ,
Օ յորպիսի արդ դողդոջուն ձեռօք կանգնել գամ նըսեմ .
Ըլ արձան որ կայկայեալ ոչ ի շաղախ դառն արտասուաց ,
Եւ ոչ ի թառաչ ջեռեալ հեծութեանց :

Եւ արդ զարտօսր այդ աղի , զայդ հեծութիւնըս սըրտագին
Իմն առ քեզ հատուցանէ սէր եռանդուն սիրոյ քոյին .
Սիրոյդ՝ նախկին որ զախորժ եւ հուր կալաւ մինչեւ ի սպառ ,
Եւ ոչ այլ քան ինձ եկաց մըխիթար :

Որ եւ օտար աստեղաց հարցաբանէր զեղբօրս ողջոյն ,
Եւ զանմոռացն յիշատակ տայր ի ծանօթս եւ արտաքոյն
Ի շըրթանց որ ճըշմարտին եւեթ քարոզ կացին պատկառ .
Սըրբազան ցուցեալ եւ զսիրոյն բարբառ :

Ո՛հ մինչ զաննիւթդ ըզգացումն ի ձեւ բերեալ քո կերպարան
Ըռաքէիր յիշատակ ում չըպիտէրն առ քոյդ յիշման ,
Եւր ինձ կարծեւ , աւանդ զիս , թէ յուշարար էր այդ քո ձիր ,
Օ յոր ի դրանց շիրմիդ յիս կարկառէիր :

Լ՛ըդեօք գիտուն էր այն սըրտիդ . իմն ոչ՝ այլ քոյն գուցէ վկայէր
Եթէ վերջին այդ ուրեմն հաղորդութիւն ընդ իս կըռէր ,
Թէ եւ յանդարձ քոյդ ի չուն՝ սիրտ քո դառնայր յիս սակայն
Եւ անջինջ զանունս կապէր յիւր ընծայն :

Օ անուն մի սին եւ անգէտ՝ բաց ի սըրտից որ քո են պէս . . .
Որ՝ վըշտաց դառնութիւնս հընչէ եւ սուգ աղեկէզ .
Որ՝ երբէք ոչ ի բերկրութեան իմիք եդաւ վերայ կընիք ,
Եւ ոչ ժըմտեցին յայն ակընկալիք . . .

Օ խորդ սիրոյ խընդութեան սիրոյ ըզհետ տոչորմունք .
Ողջունի որ կենաց է՝ մահու կըցին երկրորդ ողջոյնք .
Բայց զերկոսին եւս , աւանդ , նախ ի խընծիղ ապ՝ ի լալիս
Սիրելին երկուց մեզ՝ բերէր առ իս :

Օ էրդ գարնանի զուարթ առաւօտ զոր ըմբռնեաց յանկարծ մըրրիկ ,
Եւ զյուսոյն վերջին այս գոյժ շիջոյց զարեւ գեղեցիկ .
Սրացան յաչաց ապագայք . եւ մըթագին անկան նըկարք՝
Ըոր ծիծաղէին մեր բիբք հեռարձակք :

Լ՛նդ՝ վաստակոյդ ըզխայրիս դիտէիր վէտ վէտ ի հունձ ,
Լ՛նդ՝ բարգաւաճ քո անուն եւ դարք առ քեզ շնորհահատոյց .
Լ՛նդ՝ զուարճացեալ հայրենեաց ի յուսալի փառս հոգետես ,
Լ՛նդ ցանգ աչքդ եւ սիրտ . . . բայց դու անդ ոչ ես :

Բեզ ապագայք՝ երկինք են . բայց՝ լաստ՝ կեցցես յանցեալն անդ ,
Ենցեալն՝ անբիծ ում՝ ըզկեանս ետուր ծոցոյն ի ճոխ աւանդ .
Ի հայրենիս՝ զոր սիրեր ի բան եւ գործ ջատագով .
Սի ի սիրելեաց մոռասցիս ժողով :

Իբրեւ զի մեծ փառք սըրտի սիրոյ այլոց հաստատիւ կէտ ,
Ըոր փարիցին անձկանօք ուխտք եւ թախիծ գորովաղէտ .
Իբրեւ ըզնաւ մեծամեծ եւ կամ յանհիւթ ակաղձուն գանձ
Ըոր բիբք սիրտք դիմեն հեռուստ , ի բարձանց :

Եւս դու փառաց անկապուտ կացեր յաստեացըս ժառանգորդ ,
Սըրտից այնքանի սիրոյ եղեալդ դու հաղորդ .
Սիրոյ՝ զոր քոյդ բորբոքէր սիրտ անկեղծիկ վառարան
Ի հասարակաց սիրոյն մեր խորան :

Բայց արդ ընդէն , ուր դուն բոց , մեք արկանեմք անդ արտասուս .
Վանի տըխուր այս ըստուեր ուրանօր մեծ ջահէր նախ լոյս .
Ընդ նըմին սըրտից փախեաւ դաշնակ եւ խինդ զըւարթարար ,
Օ երդ ի քնար ոսկի յոր թէ բեկաւ լար :

Օ երկնից , գիտեմք , դու լըցեր յաւիտենից գահ ի պատրաստ .
Եւ զայն զիարդ ոչ լայցեմք՝ զի խրամատմամբ ըզմեր երաստ .
Սիրտս այնքանիս անճաշակ թողեալ սիրոյդ եւ հանճարոյ ,
Եւ ըզսիրելեացդ՝ զիրկ յայնքան սիրոյ :

Հաստեաց անտեւ փոփոխմունս յոր մեք ծըփիմք , ո՛ր գիտէ ցե՞րբ ,
Դեռ յոյս զյուսով , սէր ըզսիրով գայցեն զնայցեն սըրտին զեզերբ .
Եւ իբր ըզքոյդ կենդանի եւ լուսափայլ գըտցեն սիրտք հուր .
Ո՞ր զքոյդ լընու խորշ թողեալ քեւ թափուր ,

Ո՞ր , բայց քո քաղցր յիշատակ իբրու յանօթ զիւղ անոյշ բոյր ,
Կամ ցամաքեալն ի հեղեղատ նըշմար ալեաց արշաւասոյր .
Եւ թէ եւ զայլ եւս լացցուք , երկինք , այսպէս դառն ի վըտակ՝
Բայց յուշ լիցի ցանգ զոր ի քեզ լացաք :

